

**„ÎNTÂMPLARE” SAU PROVIDENȚA
LUI DUMNEZEU ? [Dr. E. Doenges]
CAPITOLUL 4 | AJUTOR LA NEVOIE
ȘI PĂZIREA DE NENOROCIRE**

NENOROCIREA PREVENITĂ

O mamă din W. a fost trezită noaptea de copilul ei care dormea alături, care i-a povestit emoționat :

„Mămico, acolo, în ușa spre sufragerie stă un înger care-mi face mereu cu mâna. Pot să mă scol și să merg la el ?” Mama, care credea că vreun vis a neliniștit copilul, a încercat să-l liniștească și să-l legene ca să adoarmă.

Dar după scurt timp, copilul a strigat iar : „Mamă dragă, frumosul înger încă îmi face semne ; precis nu visez și-l văd foarte deslușit. Lasă-mă să merg la el !” Atunci mama s-a gândit că cel mai simplu ar fi să-și liniștească fetița agitată, îndeplinindu-i dorința și să-i arate că în camera vecină nu este nimeni.

De aceea a învelit fetița bine și a dus-o în sufragerie. Dar abia au ajuns cele două acolo, când le-a speriat un zgomot puternic. În cameră se prăbușise soba de teracotă și a îngropat sub ea pătuțul copilului.

Cu ce sentimente și-a strâns mama odorul la piept, cât de profundă a fost

Foaia Creștinului poate fi citită (și descărcată de) pe : www.cezareea.ro/foaia-crestinului.

ORARUL SLUJBELOR BISERICII

DUMINICA	9 - 12
	18 - 20
JOI	18 - 20

Live pe : www.cezareea.ro
VĂ AȘTEPTAM CU DRAG !

**„Să trăiești în pace, și pacea să fie
cu casa ta și cu tot ce este al tău” !
I SAMUEL 25 : 6**

rugăciunea ei de mulțumire pentru salvarea primită !

ȘAPCA LUATĂ DE VÂNT

La sfârșitul lunii iulie a anului trecut au fost multe furtuni. Și împrejurimile Berlinului au fost afectate de ele.

Pe când tocmai apărea pe cer o nouă furtună, muncitorul P. mergea de la Rummelsburg, din apropierea Berlinului, la Berlin.

Ploaia curgea șiroaie, iar fulgerele și tunetele se succedau aproape fără încetare. Pentru a se proteja, omul s-a așezat, în mod nebunesc, sub un copac.

Dar n-a stat mult timp, când o rafală de vânt i-a smuls șapca din cap și i-a dus-o la o depărtare de vreo 20 de pași.

Muncitorul n-a vrut să renunțe la ea, așa că a fugit după ea.

Chiar în clipa în care a sărit de sub copac, un trăsnet îngrozitor a lovit coroana copacului sub care se adăpostise, care s-a rupt și a căzut la poala copacului.

Omul s-a prăbușit la pământ din cauza șocului, dar și-a revenit curând, fără să fi suferit vreo pagubă, în timp ce sub copac ar fi fost lovit de trăsnet. [Preluare din cartea : „Întâmplare” sau Providența Lui Dumnezeu ? | Editat de Dr. E. Doenges, Darmstadt | Tipografia: A. Richter, Dillenburg]

ANUL XI, NR. 526 / 7 DECEMBRIE 2025 www.cezareea.ro

Foaia Creștinului

- Nenorocirea prevenită
- Șapca luată de vânt
- Proverbe persane, Dreptate (V)
- Mică enciclopedie onomastică
- Dicționar de cuvinte, expresii
- Cum pot fi mântuit ?
- David Livingstone

„El va păzi pașii preaiubiților Lui ...
căci omul nu va birui prin putere”.
[I SAMUEL 2 : 9]

Editorial. În vechiul spital de garnizoană din Stettin

„Cine Îl are pe Fiul, are viața; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața.” (I Ioan 5 : 12)

Genistul Heinrich H., în august 1854 a mărșăluit vesel din fosta cazarmă de geniu a fortului „Preussen” spre locul de exerciții de geniu. Era vorba de a demonta galeriile de mine, construite în timpul verii pentru exercițiu. Deasupra trebuiau câțiva oameni să sape pământul, iar dedesubt trebuiau desfăcute lemnele și scoase afară.

Aceasta din urmă era treaba genistului H. în una din galeriile de operare. Dar pentru că în acest loc pământul greu, care apăsa, încă nu fusese săpat, galeria s-a prăbușit dintr-odată, în timp ce H. desfăcea scândurile ; el a fost îngropat sub pământ și zăcea luptându-se pentru aer, aproape de sufocare, sub povara îngrozitoare.

Accidentul a fost imediat remarcat deasupra. Eforturile camarazilor lui au reușit să-l elibereze, a fost scos în viață, cu coapsa stângă fracturată și dus cu mari dureri la spitalul de garnizoană.

Picirea, care a venit peste el așa de brusc, privirea aruncată în moartea apropiată l-au speriat pe genistul H., căci el simțea profund că nu era în situația de a întâlni un Dumnezeu sfânt.

El era, așa cum spune Scriptura, „mort în păcate”, el, cu toate că după criteriul omenesc era respectabil și stimat de camarazii lui, a umblat „potrivit veacului lumii acesteia, după căpetenia autorității văzduhului, a duhului care lucrează acum în fiii neascultării”. (Compară cu Efeseni 2 : 1 - 2)

Cuvântul lui Dumnezeu include în caracterizarea „mort în fărădelegi și păcate” pe toți oamenii care umblă în gândurile inimii lor, fără a fi primit iertare și viață nouă prin sângele Fiului lui Dumnezeu.

[Continuare pe pagina 2]

[Continuarea de pe pagina 1]

Oamenii stau la afacerile și la convorbirile lor în tren sau în birou, aleargă la activități sau la câștig, mănâncă, beau, fumează și își fac planurile și totuși sunt „morți în păcate”.

Trupul lor trăiește, ochii lor luminează, pasul zorește, mâna lor produce, mintea lor gândește – dar sufletul lor este mort. Mort ?

Da, ei nu-L au și nu-L cunosc pe Acela, singurul în care este viața.

„Cine Îl are pe Fiul, are viața; cine nu Îl are pe Fiul lui Dumnezeu, n-are viața”. (I Ioan 5 : 12)

Pe oamenii cu convingeri pământești, care trăiesc fără Isus, îi putem numi „cadavre ambulante”.

Cu toate acestea, cât timp mai există această viață, mai este nădejde, căci Fiul lui Dumnezeu strigă în această lume :

„Adevărat, adevărat vă spun, că cine aude cuvântul Meu și crede în Cele M-a trimis, are viață eternă și nu vine la judecată, ci a trecut din moarte la viață”.

Adevărat, adevărat vă spun că vine un ceas și acum este, când cei morți vor auzi glasul Fiului lui Dumnezeu și cei care-l vor auzi, vor trăi.” (Ioan 5 : 24 – 25)

Deci genistul H. a fost dus la spitalul garnizoanei cu coapsa ruptă și cu mari dureri în spate și în piept.

El încă nu înțelegea că acest eveniment era glasul lui Dumnezeu, care-i vorbea.

A durat 12 săptămâni până piciorul a fost vindecat atât, încât să poată merge cu ajutorul unui baston ...
[Continuarea în numărul viitor I Preluare din : *Mărturiile unui vechi soldat către camarazii lui* | VI | Georg von Viebahn, BERLIN | 1901 | Societatea Evanghelică germană de cărți și tractate | Ackerstrasse 1421]

CUGETĂRI PERSANE DREPTATE (IV)

• În orice treabă care există e nevoie să pui dreptate și astfel îți vei atinge țelul.

• **Fii nor din care să curgă ploaia și la fel să uzi și floarea și ghimpele.**

• Când dreptatea îi este arhitect, țara nu mai are nevoie de nimic altceva.

• Oriunde sunt lipsuri, nedreptatea strică ; „ești drept – ești liber”, iată cea mai prețioasă cugetare. **GIAMI**

[Din *Cugetări persane*, Albatros, București, 1983]

MICĂ ENCICLOPEDI ONOMASTICĂ Smaranda

• ... Grecii foloseau de multă vreme numele **Smáragdōs**, fem. **Smárágde**; atestat și la începutul epocii creștine ...

Antroponimul grecesc are într-adevăr la bază subst. *smáragdōs*, împrumutat de romani (lat. *smaragdus*) și păstrat, sub diferite forme, în aproape toate limbile europene moderne.

Cuvîntul grecesc, o variantă a lui *máragdōs*, este de origine semitică și corespunde ebr. *bareqet*, de la *baraq* „strălucire” ... [C. Ionescu, Editura Enciclopedică Română, Bucureștie, 1975]

DICȚIONAR DE CUVINTE expresii, citate celebre

• **O, rus, quando ego te adspiciam** (lat. „O, țară, cînd te voi revedea ?”) –

Este versul 60 din satira a VI-a a lui Horațiu (cartea a doua) – prin care poetul își exprimă dorul și graba de a se refugia în liniștea odihnitoare de la țară unde, departe de zgomotul orașelor, să uite, în lectura clasicilor, de ostenelele cotidiene ale vieții (*iucunda oblivia vitae*) ... [I. Berg, *Ediția a II-a revizuită și adăugită*, Editura Științifică, București, 1969]

Lumini peste veacuri Volumul II [Petru Popovici] CAPITOLUL 13 DAVID LIVINGSTONE

Arătând bunătate oponentilor creștinismului, când sunt pe patul de boală, îi faci ca niciodată să nu-ți mai fie dușmani.

Chiar dacă nicăieri altundeva n-ar fi așa, dar în aceste situații dragostea naște dragoste”.

Datorită străduințelor lui Livingstone de a-i ajuta chiar și în cele materiale, de a-i trata în mod gratuit pe toți cei bolnavi, de a-i învăța să citească și să scrie în limba lor, lucrarea Evangheliei a avut o mare propășire.

Mintea a început să li se lumineze, să lepede zeitățile ce le aveau și să slujească pe Dumnezeul dragostei.

În cea de a treia casă a locuit doar cinci ani. În această perioadă, au urmat multe necazuri și foarte mari greutăți.

Datorită unei secete, râul a început să sece și totul s-a pârjolit.

Atunci, vrăjitorii lor au spus că seceta a venit din pricina pocăinței lui Sechele și a altora, care au lepădat zeii păgâni.

Casa de rugăciune care era mereu plină, acum a devenit aproape goală. Livingstone era considerat vinovatul principal.

Toată lucrarea lui părea că se prăbușește. Chiar și viața lui era în pericol. Totuși, Sechele și câțiva au rămas credincioși. Domnul nu l-a părăsit, ci l-a ocrotit.

În 1849, Livingstone a întreprins o seamă de călătorii în nord. El intenționa să ajungă la Sebituane, care era rege peste tribul Makololo, un monarh puternic ce se

afla la vreo 960 km distanță, între Kolobeng și tribul acela era marele deșert Kalahari.

La 1 iunie, a plecat într-acolo cu familia sa și cu doi băștinași.

După multe peripeții, la 1 august a descoperit lacul Ngami, despre care europenii nu știau nimic și nu era trecut pe hartă.

Mai aveau de parcurs încă vreo 360 km până la regele Sebituane, când au trebuit să se întoarcă înapoi, căci un șef de trib nu le-a dat voie să meargă mai departe.

Reîntors acasă, a încunoștințat Societatea Geografică Regală a Angliei de descoperirea lacului Ngami, fapt pentru care a primit un premiu.

În anul 1850, a încercat din nou să ajungă la regele Sebituane. De data aceasta avea cu el soția, cei trei copii și pe Sechele, care era bun prieten cu Sebituane.

Cu mari greutăți au ajuns din nou până la lac și datorită lui Sechele, au obținut dreptul de a trece prin acel trib.

Acum însă, doi dintre copiii lui Livingstone s-au îmbolnăvit de malarie și iarăși au fost forțați să se întoarcă acasă ...
[Cont. în numărul viitor]

UNDE ÎȚI VEI PETRECE VEȘNICIA? CUM POT FI MÂNTUIT ?

1. Nu există om fără păcat : „Căci toți au păcătuit și sunt lipsiți de slava lui Dumnezeu”. [Romani 3 : 23]

2. Pentru un singur păcat, omul este / va fi condamnat : „Fiindcă plata păcatului este moartea ...”.

3. Mântuirea este posibilă numai prin Isus : „ ... darul fără plată al lui Dumnezeu este viața veșnică în Isus Hristos, Domnul nostru”. [Romani 6 : 23]

**„Doamne Isuse, vino te rog
și în viața mea !”**